

Interview Amongster: “De verteerbare melancholie is voor mij het mooiste gevoel dat ik uit muziek haal.”

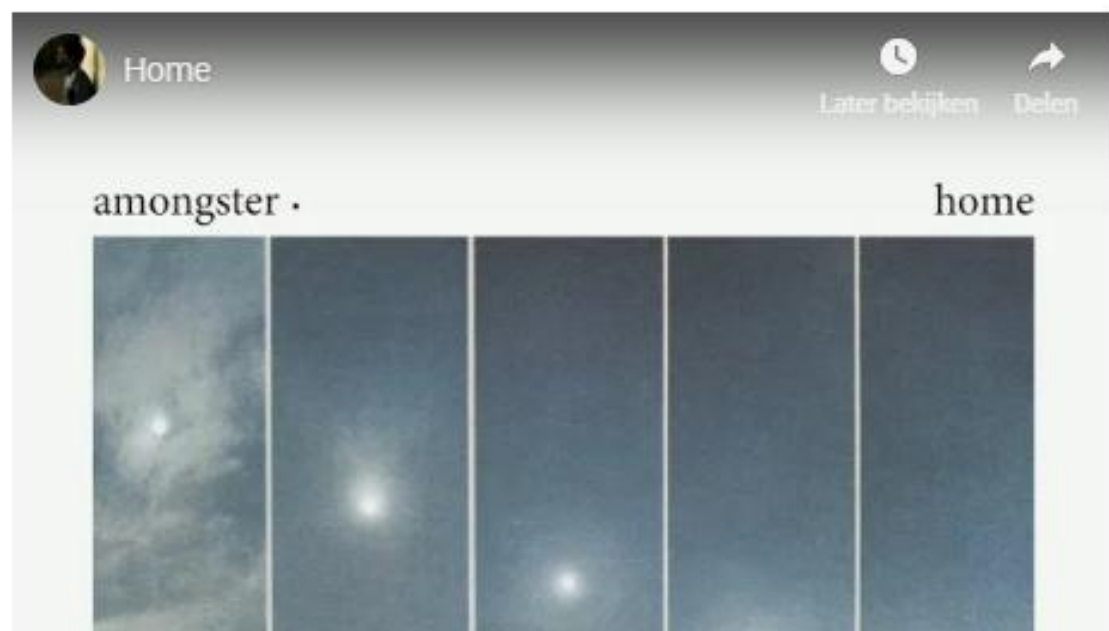
Het jachtige leven is op een woensdagnamiddag ook in Gent duidelijk te voelen. Bussen, studenten, trams en fietsers kruisen elkaars wegen alsof ze samen deel uitmaken van één grote geoliede machine. Deze Dansende Beer zoekt liever wat schutting op en die is te vinden in Café De Vooruit. Daar wacht Thomas Oosterlynck ons namelijk op voor een gezellige babbel over zijn band Amongster en zijn nieuwe plaat *A New Arrival*.

Het was drie jaar wachten op een nieuwe plaat. In hoeverre ben je in die periode bezig gebleven met Amongster?

Twee jaar 'stil zitten' lijkt voor de buitenwereld misschien wel lang, maar ik heb niet het gevoel dat ik niets heb gedaan in die periode. Het proces van schrijven en opnemen heeft gewoon zijn tijd nodig. Ik denk dat ik anderhalf jaar aan de plaat heb geschreven om die daarna op te nemen. Het opnemen zelf gebeurde in de periode van juli tot september. Daarnaast vergt een plaat maken veel voorbereidingen en moest ik mij bezighouden met de artwork van de plaat. Je zou kunnen stellen dat het schrijven op zich sneller zou kunnen gaan, maar in mijn geval heeft dat zijn tijd nodig. Ik schrijf veel, en vele nummers hebben de plaat ook niet gehaald. Bij *A New Arrival* haalde slechts 1/3 van de nummers en ideeën de plaat. De overige 2/3 blijft ergens op de plank liggen. Dat wil niet zeggen dat ik nooit meer iets zou doen met die nummers en ideeën. Soms heeft dat wat tijd nodig om te rijpen. Op *A New Arrival* staan zelfs nummers waar ik aan het werken was in de tijd van de eerste plaat. Daarnaast ben ik begonnen met spelen in een andere band, maar dat is pas recent op gang geraakt. Daar heb ik nog niet heel veel tijd in gestoken.

Welk nummer op *A New Arrival* bleef jarenlang in de spreekwoordelijke frigo om daar jaren later iets mee te doen?

"Home" is een nummer dat ik tien jaar geleden heb geschreven. Het thema daarvan was oorspronkelijk het tegenovergestelde van de mindset waarin ik nu zit. De oorspronkelijke tekst ging over het zich verzetten tegen de wereld. Toen ik het nummer opnieuw onder handen nam, stond ik eigenlijk niet meer achter die tekst. Dus heb ik het thema van afstoten volledig omgedraaid naar deze van aanvaarding.

Met welk idee stapte je de studio in om je tweede plaat te maken?

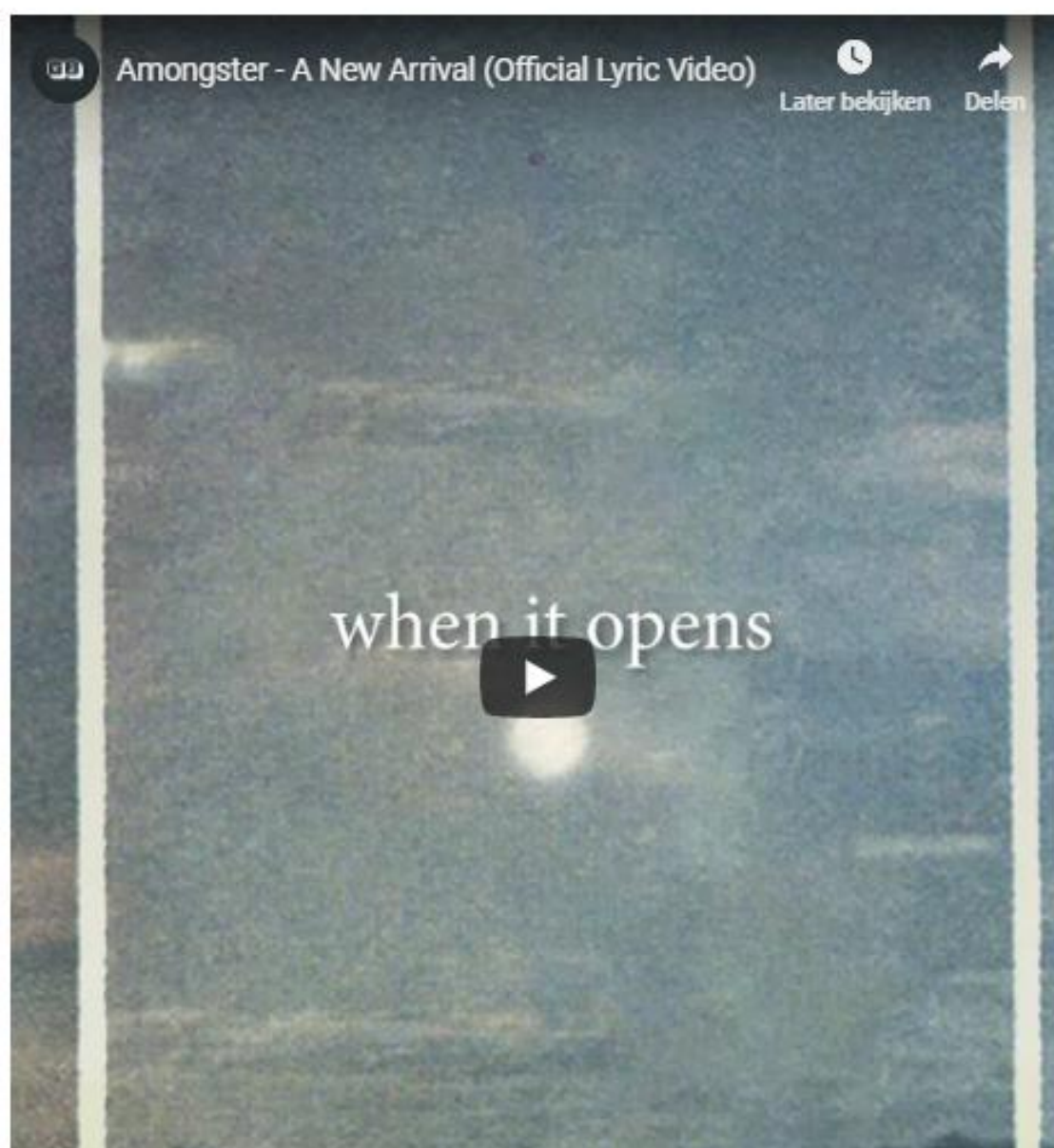
Het zoeken naar een juiste sound is voor mij al een eerste belangrijke stap. Die sound bevat onder meer verschillende lagen zang, synths, gitaren en allerhande details, en dat alles samen vormt zowat het DNA van Amongster. Die sound probeer ik zo goed mogelijk zelf op te nemen, zonder dat het al professioneel klinkt ofzo. De opgenomen demo's neem ik dan mee naar de producer en dat geeft mij en de producer een goede richting ten opzichte van het uiteindelijke eindresultaat. Het is de manier waarop ik altijd al heb gewerkt. Ik zie mijzelf niet iets fabriceren in de studio zonder de richting die de demo's mij geven, omdat ik dan het gevoel van mijn muziek wat zou kwijtraken.

Als solo artiest lijkt de samenwerking tussen artiest en producer van levensbelang, heeft die een bepalende rol binnen Amongster?

Voor ik op de producer afstap vraag ik altijd eerst de mening van mijn vaste band. Zij krijgen mijn demo's als eerste te horen, daarna laten ze mij weten of iets werkt of niet. Als een nummer zou worden afgeschoten door iedereen, dan zou ik daar nooit mee naar de producer gaan. Vooraf beslissen we dus wat kan werken en wat niet. Eens we daaruit zijn, ga ik naar de producer. Zo start een maandenlange samenwerking tussen hem en mezelf. Het is natuurlijk wel logisch dat hij een bepalende invloed heeft op de plaat en de sound ervan, maar op de band zelf heeft hij geen enkele invloed. Daar staat hij volledig buiten.

In welke mate is er een verschil tussen je debuutplaat *Trust Yourself To The Water* en *A New Arrival*?

Ondanks dezelfde aanpak van opnemen heb ik wel het gevoel dat deze plaat anders klinkt qua sound en nummers. Dat verschil in sound is vooral te danken aan Reinhard Vanbergen, die je bijvoorbeeld kent van Das Pop. Als producer toonde hij mij een heel andere manier van werken dan ik gewoon was. Hij dacht meer in termen van diversiteit en was sterk bezig met welk nummer of stuk waar bij kon passen. Door deze manier van werken heb ik meer dan ooit het gevoel dat mijn laatste plaat een mooi samenhangend geheel is geworden. Daarnaast moet je ook weten dat we de nummers bij Reinhard thuis opnamen, een huis dat vol hangt met de meest uiteenlopende instrumenten. Ook instrumenten waar je niet meteen aan zou denken. Soms keken we wat er aan de muur hing en dan gaven we het instrument de kans om op de plaat terecht te komen. Op die manier kreeg de mandoline en de charango een mooie plaats op *A New Arrival*. Tot slot vind ik de plaat organischer klinken, dat was aanvankelijk niet de intentie, maar het valt op dat er minder gebruik werd gemaakt van synths.

Wat schuilt er achter de titel van je jongste plaat?

Eerst en vooral wil ik zeggen dat de plaat niet *A New Arrival* heet omdat de gelijknamige single op de plaat zo belangrijk is. Ik vind het gewoon een goeie titel, omdat het een nieuwe fase in mijn leven aankondigt. Je komt van de schoolbanken en daarna zoek je je plaats in deze wereld. Ik ben nu een prille dertiger en ik merk dat er bij mezelf en mijn omgeving heel wat verandert. Vrienden rondom mij krijgen kinderen of trouwen en ik word binnenkort ook zelf vader. Die titel overspant ook ergens die hele verandering.

Tegenwoordig zijn het totaalpakket en social media enorm belangrijk geworden in de groei en bekendheid van bands. Op welke manier ben je daar als solo artiest mee bezig?

Het totaalpakket vind ik heel belangrijk en dat gaat bij mij dan vooral over het artwork van de plaat. Ik ben ook graag bezig met het ontwerpen van artwork. De vorige plaat heb ik zelf ontwerpen en daar baseerde ik mij op een schilderij van een vriend. Op de nieuwe plaat was ik aanvankelijk bezig met een grafisch vormgever, maar dat is vrij kort voor de deadline van de artwork niets geworden. Ik moest vrij snel zoeken naar andere mogelijkheden en ik kwam per toeval bij Sammy Slabbinck. Ik bladerde wat door zijn Instagram en dat beeld sprak mij meteen aan. Het past ook goed bij het thema en de inhoud van de plaat. Het idee dat het artwork ook live terugkomt vind ik wel interessant, maar dat was bij deze plaat niet het vertrekpunt. Op social media is het tegenwoordig ook veel moeilijker om op te vallen. Iedereen wordt beter in het zichzelf zichtbaar maken. Er komen ook heel wat marketingskills bij kijken, wat het zeker niet makkelijker maakt. Ik ben me er ook van bewust dat ik de bezieler ben van Amongster en net daarom is het ook mijn taak om de verantwoordelijkheden naast het muziek maken op mij te nemen. Ik bekijk het soms als een bedrijfje dat ik run. Ik moet een boekhouding maken, contact zoeken met muzikanten, enz. Dat is soms frustrerend, maar kan ook leerrijk zijn. Op dit moment in mijn leven is het iets dat nog haalbaar is. Zolang het maken van muziek prioritair blijft, kan ik er wel mee leven.

Je komt over als iemand die sterk nadenkt over het leven. Op welke manier vinden we die interesse terug in je nummers?

Filosofie is iets dat me sterk bezighoudt. Ik lees er ook veel over. Het abstracte idee van de vrije wil vind ik bijvoorbeeld heel boeiend en daar heb ik al veel over nagedacht. Ik ben ook altijd op zoek naar de zin van de dingen en de grenzen van onze kennis. Dat probeer ik ook in mijn muziek te steken. Het nummer "Honesty" gaat over ik die mij neerleg bij het feit dat we heel veel niet kunnen weten. We hebben ook niet de mogelijkheden om alles te weten, want eigenlijk zijn we maar mensapen die de stroming van het leven volgen. Het idee van het niet alles kunnen weten komt van Immanuel Kant. Die stelt dat je een objectieve wereld hebt en een wereld die aan u wordt voorgesteld. Hij zegt dat we enkel die laatstgenoemde wereld kunnen kennen en die ontdekken we via onze zintuigen. De echte objectieve wereld kunnen we dus niet zien, dat idee werkt heel verhelderend voor mij.

Van welk nummer op de plaat ben je het meest tevreden?

Het klinkt misschien wat cliché, maar ik ben eerlijk gezegd over heel veel nummers op deze plaat tevreden. "Be Someone", "Leaving Your Arms" en "Home" vind ik echt heel goed gelukt, maar zoals ik zei, ik ben over het algemeen wel heel tevreden van het resultaat. Het is voor mij ook speciaal om naar mijn eigen plaat te kunnen luisteren. Bij mijn vorige werk had ik nooit echt de neiging om ernaar te luisteren en was ik altijd heel kritisch op mij zelf. Er was altijd wel iets dat anders kon of mocht, maar bij *A New Arrival* heb ik dat niet en dat maakt het wel leuk. Ondanks mijn kritisch zin had ik ook niet de bedoeling om iets volledig anders te gaan maken. Zoals ik al zei, de sound is veel organischer en instrumentaler geworden, maar er is ook meer ruimte voor blazers en akoestische elementen voorzien. Daardoor klinkt het geheel veel warmer en echter. Ik wou ook een belangrijke rol voor blazers op dit album. Andy Shauff is zo'n artiest die gebruik maakt van klarinetten en sax. Hij was zeker wel een referentie bij het maken van mijn nieuwe plaat.

Het nummer "Leaving Your Arms" klinkt heel persoonlijk en lijkt voor iemand speciaal in je leven te zijn geschreven. Voor wie werd dat nummer geschreven?

Het gaat niet over iemand concreet, maar mijn vriendin zei eigenlijk net hetzelfde. Zij dacht dat het over haar vader ging. Het nummer op zich klinkt misschien voor velen als een persoonlijk verhaal. De eerste zin 'Papa went away in the night' spreekt mij wel aan en die gaat eerder over een gezaghebbend figuur die uit het leven verdwijnt en je de ruimte laat op je eigen benen te staan. Wat ik in "Leaving Your Arms" en in andere nummers heb willen steken, is cultuur. Een soort van appreciatie van alles dat we te danken hebben aan onze voorvaders. Vroeger zette ik mij bijvoorbeeld af tegen tegen die cultuur, terwijl ik de dingen nu meer ga appreciëren zoals ze zijn. Ik voel ook meer respect en dankbaarheid voor de dingen die ik vroeger misschien evident vond in deze imperfecte wereld.

Het woord Amongster op zich triggert mij wel, maar een betekenis vind ik er zelf niet in terug.

Mijn schoonbroer kwam als eerste op de naam Amongster en ik was eigenlijk meteen verkocht. Dat paste in het concept dat ik voor ogen had, in de zin dat ik een woord zocht dat vooralsnog geen betekenis had. Het woord is wel niet geheel uit de lucht gegrepen. Het is een afgeleide van het Engelse 'Amongst Us', wat zoveel wil zeggen als 'Onder Ons'. Met die kennis in het achterhoofd staat Amongster voor een entiteit die deel uitmaakt van een groter geheel. Dat strookt ook meer met de Oosterse denkwijze,

die zegt dat alles met elkaar in verbinding staat. Dat staat mooi in contrast met egoïsme en individualisme.

De muziek die je maakt klinkt bij momenten donker en melancholisch. Horen die kenmerken ook bij jou als persoon?

De basis van mijn muziek vertrekt inderdaad eerder vanuit het melancholische, maar ik denk dat de toon van de nummers minder zwaar is in vergelijking met vroeger. Ik ben sowieso ook al meer aangetrokken tot melancholische muziek. Beirut is een goed voorbeeld van wat ik vrolijke muziek vind, terwijl dat voor iemand anders al vrij donker klinkt. Zo'n muziek straalt ook licht uit en ik ben me er meer bewust van geworden dat mijn muziek niet te zwaar moet gaan klinken. Momenteel is de verteerbare melancholie voor mij het mooiste gevoel dat ik uit muziek haal. Muziek mag dwepend zijn, maar moet enige hoop uitstralen. Vroeger luisterde ik meer naar Nick Drake en Radiohead, die heel depressieve en donkere muziek hebben gemaakt.

In 2014 won je met Amongst De Nieuwe Lichten. Op welke manier heeft dat je leven veranderd?

Het valt niet te ontkennen dat die overwinning heel veel heeft gedaan voor mij als artiest. Tegenwoordig is het ook veel moeilijker geworden om iets te betekenen binnen de muziek, zonder dat je iets dergelijks hebt gewonnen. Het is natuurlijk niet onmogelijk, maar door De Nieuwe Lichten maakte het grote publiek kennis met mijn muziek. Het is nu nog steeds niet eenvoudig om op te vallen in een wereld waar er gigantisch veel keuze is aan artiesten.

Toen je de Nieuwe Lichting won was je 26 jaar. Was je daarvoor ook al bezig met muziek en wanneer kwam de klik om te gaan voor je muziekcarrière?

Toen ik zestien was, speelde ik al in een bandje. We hadden wel wat succes door onder andere Jonge Wolven van Trefpunt te winnen en we zaten in de finale van De Beloften in Gent. Ik ben dus al vrij lang bezig met muziek maken. Voor Amongster had ik samen met Max Colombie een band die Oh Burgundy heette. Op YouTube zal je dat ongetwijfeld terugvinden. Daar ben ik ook enkele jaren mee bezig geweest. Na Oh Burgundy kwam er een scharniermoment in mijn leven. Toen ben ik beginnen werken en ik koos er bewust voor om 3/5 te werken. Momenteel werk ik in een energiebureau, dat onder andere certificaten maakt voor in de bouw. EPC's en dat soort dingen. De rest van mijn tijd gaat naar het muziek maken. Op het moment dat ik die keuze maakte had ik nog niet het gevoel dat ik me honderd procent had gegeven voor mijn muziek. Niet veel later won ik De Nieuwe Lichting en achteraf gezien was dat een ideaal moment.

Sommige artiesten denken na de release van hun plaat al aan het maken van een nieuwe. Is dat van toepassing bij jou?

Ik doe alles liefst stap voor stap. De plaat maken was één ding. Nu ligt de focus op het repeteren van de nummers voor de shows die volgen. Je mag ook niet te veel vooruit willen denken, want er moet ook geld zijn om dat alles mogelijk te maken. Ik ben zeker dat ik altijd muziek zal blijven maken, maar of ik het zal kunnen blijven doen op deze manier hangt van verschillende factoren af. Op dit moment ben ik dus totaal niet bezig met nieuwe nummers, laat staan een nieuwe plaat.

Waar kunnen we Amongster live gaan bekijken dit jaar?

Onze twee release shows zijn op 15 maart in de balzaal van [De Vooruit](#) in Gent en op 28 maart in [De Studio](#) in Antwerpen. Daarnaast spelen we ook try-outs in [Hasselt](#) en [Heist-op-den-Berg](#). Voor de festivals is er voorlopig nog niets gekend.

Dit delen:

